

ikke kan ramme med gældende lovgivning – uanset om man vil eller ej, det vil vi slet ikke forholde os til – jamen så kan man ikke gøre det.

Det, jeg tror, der i virkeligheden kommer til at ske ved det her, er, at man nedlægger alle Tvindskolerne, det står i paragrafferne, men det, man kan sige er en væsentlig del af koncernen, rører man ikke ved. Alle disse fonde kan man jo ikke røre ved, de er heller ikke forbudt ved nogen lov, så de kan godt køre videre, og så kan der såmænd opstå skoler igen om et par år. Det er ikke i modstrid med loven, og man kan ikke forhindre dem i så at lave lidt skolesamarbejde med nogle.

Derfor er det dér indgreb mod imperiet eller koncernen i virkeligheden et angreb mod de enkelte skoler, og man rammer i virkeligheden ikke det, man kalder koncernen, hvis man endelig vil ind på den diskussion. For os har dagsordenen aldrig været det dér mystiske imperium eller den mystiske koncern, for os er spørgsmålet: Overholdes gældende lovgivning for friskoler, efterskoler, højskoler m.v.?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er, ligesom man her fra talerstolen giver udtryk for, at hvis man taler imod eller er kritisk over for ministerens lovforslag nr. L 268, skyldes det, at man ikke er interesseret i at lukke for Tvinds misbrug af offentlige midler.

Når det drejer sig om Fremskridtspartiet, er der ikke noget, der er mere forkert, og når jeg ser på den bunke af initiativer, der er taget her i salen siden 1983, har Fremskridtspartiet i hvert fald taget en meget stor del af dem.

Så vil jeg gerne endnu en gang sige, at det heller ikke er nogen skjult dagsorden, der er tale om; det er en helt åben dagsorden fra Fremskridtspartiets side.

Fremskridtspartiet er ikke optaget af, om misbruget stoppes ved hjælp af et lovforslag. Fremskridtspartiet er optaget af, at hvis det stoppes ved hjælp af et lovforslag, så skal det være et lovforslag, som ikke bringer retssikkerheden i fare. Det har vi hørt nogle positive meldinger om, og efter vores mening bevæger ministeren sig i dag, og det er vi glade for. Vi håber også, at vi kommer frem til en slutning på det her, hvor Folketinget i enighed kan lukke for dette misbrug og samtidig sikre, at vi alle sammen kan se både grundloven og hinanden i øjnene bagefter.

Formanden:

Af hensyn til ordførerne og ordførerrækken prøver vi nu i dag at gøre det på den måde, at vi siger, at efter hver ordfører er der nogle korte bemærkninger til den pågældende ordfører. Dem får den pågældende ordfører så lejlighed til at svare på, og så går vi videre i ordførerrækken. Det betyder selvfølgelig, at vi kan risikere, at der så med større sandsynlighed kommer en anden og måske en tredje omgang, men af hensyn til debatten prøver vi altså denne procedure.

Anders Mølgaard (V):

Det ville være hul tale at påstå, at Folketinget og dets medlemmer ikke udviser stor grundighed i behandlingen af indgrebene mod Tvind. Det er kun otte dage siden i forbindelse med førstebehandlingen af lovforslag nr. L 268, at vi havde en flere timer lang og meget principiel debat, og siden førstebehandlingen har vi i Folketingets Uddannelsesudvalg haft den glæde at have modtaget 65 deputationer i foretræde. Allerede i morgen følger samråd med justitsministeren og efterfølgende stribevis af samråd med undervisningsministeren. Så selv med jysk underdrivelse kan man roligt sige, at debatten og beslutningsprocessen vedrørende stop af Tvindmisbrug er præget af stor åbenhed og lydhørhed fra Folketingets side.

Det er såre naturligt, at Venstres principielle standpunkt er det samme som fremført ved førstebehandlingen for en uge siden. Det altafgørende for Venstre er at stoppe Tvinds systematiske misbrug af offentlige tilskudsmidler. Dette misbrug skal bringes til ophør en gang for alle; alt andet er utåleligt.

Man kan ikke med seriøsitet i stemmen påstå, at lovgiverne og myndighederne forcerer tempoet og farer frem med bål og brand for at stoppe misbruget. Tværtimod kan man med rette kritisere myndigheder for langmodighed, ja, næsten nøl i forhold til Tvind.

Tvinds koncernlignende opbygning og funktion er en direkte trussel mod den enestående liberale fri- og højskolelovgivning, som i generationer har hvilet på gensidig tillid, krævet selvjustits og stor ansvarlighed. Igennem en årrække har Undervisningsministeriet med stort tålmod forsøgt at få Tvindimperiet ind på dydens smalle landevej, men alle forsøgene har været spildte.

Tvindimperiet har ikke haft viljen til at holde sig på den rigtige side af kridtstregen. Tilliden til Tvinddynastiet er uigenkaldeligt bristet, og